

Szakmai Záróbeszámoló Mexikói Erasmus+ programról

Már az első egyetemi féléveim alatt terveztem, hogy szeretnék valamilyen diák mobilitási programban részt venni, valahol máshol a világon tanulni szakmai és nyelvi tekintetben is, integrálódni és kimozdulni a komfort zónámból. Az utóbbi egy évben figyeltem fel a lehetőségre, hogy ezt Európán kívül is megtehetem, amit hamar el is határoztam, hogy valahol a világon egy még távolabbi, még különbözőbb kultúrában tessek meg ezt. Amikor eljött a jelentkezés ideje, „próbáljunk szerencsét” alapon megjelöltem több távoli országot is, amelyek közül végül Mexikóba, az UDEM egyetemre be is kerültem.

Relatíve rövid időm volt felkészülni az útra, mind mentálisan, mind nyelvileg, hiszen azt tudni kell a latin amerikai országokról, hogy az egyetemen kívül nagyon kevés ember beszél angolul, ami az egyetlen általam beszélt idegen nyelv volt a jelentkezés pillanatában. Indulás előtt egy hónappal elhatároztam, hogy fejest ugrok a nyelvtanulásba, így beiratkoztam egy félintenzív spanyol kezdő kurzusra, ami, mint később kiderült, hatalmas löketet adott a Mexikói kezdeti orientációmban. Kinn, az UDEM-en tovább folytattam a nyelvtanulást az egyetem Spanish Intermediate kurzusán, ami kissé a szintem felett indult, de a félév végére egészen beértem a kurzus többi hallgatójához. Mindehhez hozzá járult, hogy amellet, hogy egyetemen tanultam, használni is kellett a nyelvet mindennapi szituációkban is, hiszen az egyetemistákon kívül ritkán találkoztam angolul tudó emberekkel, így minden bevásárlás, barátkozás a helyiekkel, és minden további mindennapi beszélgetés spanyolul zajlott. A jövőben továbbá határozottan tervezem folytatni a nyelvtanulást és mihamarabb letenni egy B2-es Spanyol nyelvvizsgát.

Az indulás előtt megismertem a Monterreybe készülő másik két hallgatótársamat, majd elhatároztuk, hogy a célállomásunk előtt eltöltünk közel egy hetet Mexikóvárosban. Ez volt az első kultúrsokk élményem ezen a földrészen, hiszen egy kétmillió városból hirtelen belecsöppentem egy 22 millióra becsült megárvárosba. Erről úti filmeket is készítettem, amik itt tekinthetők meg: [Első rész](#), [Második rész](#). Mindent összevetve eszméletlen érdekes és látókörtágító út volt ez számomra, ami egy jó felvezetése volt ennek a félévnek.

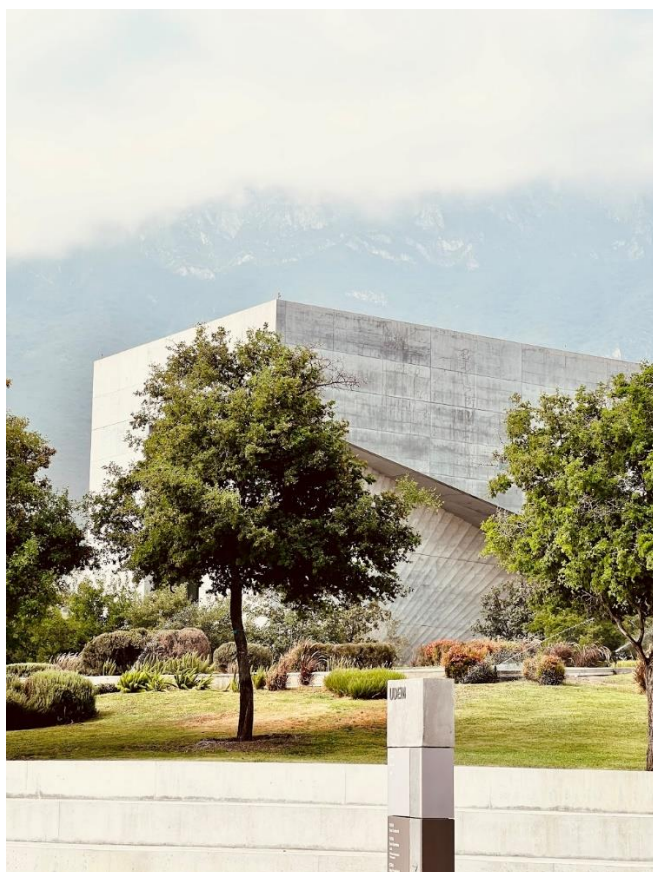

A Monterreybe érkezés nem alakult stresszmentesen, hiszen nem kerestem előre albérletet, hanem bíztam abban, hogy a kiutazásom után, személyesen egyszerűbben találok. Ez a feladat nem volt olyan egyszerű, mint aminek elképzeltem, több napon keresztül nem találtam megfelelő helyet, így napokon keresztül, különböző hosteleekben, szállodákban kellett aludnom, amik igen ijesztő helyzetekbe sodortak, ahol egészen egyedül éreztem magam a „világ másik oldalán”. A negyedik napon, sikerült egy közvetett kapcsolat útján találni egy lakást, ahol több nemzetközi hallgató is lakott, rendezett is volt, ami, mint végül kiderült nagyon kellemes lakhatást biztosított az egyetemtől 20 perc sétára, egy rendkívül organikus „mexikói” városrészben, Santa Catarina-ban. Ez a terület az egyetem melletti folyó másik oldalán van, és

többnyire sűrű beépítésű 1-2 szintes házakkal tömörült terület. Az itt élő emberek többnyire a környező gyárakban dolgozó családjai. Nagyon szerettem ebben a kolóniában lakni, hiszen a hétköznapi mexikói emberek között is lehettem. A közeli parkban minden vasárnap este fesztivált tartottak, ahol helyi gyorsételeket, édességeket, nasikat lehetett kipróbálni, miközben a helyiek zenéltek, táncoltak, játszottak.

Az egyetemen „latinós módra” kissé káosz volt a tárgyfelvétel és az érkezéssel kapcsolatos papírmunka is. Előfordult, hogy a tárgy amire jelentkeztem angol nyelv helyett spanyolul indult, amit az órán tudtam meg, vagy hogy csak egyszerűen nem tudtak nekem felvenni egy tárgyat, amire jelentkeztem. Ezeket szerencsére megoldottuk hamar.

Végül három tárgyam lett, a Life and Culture in Mexico, ahol többnyire Mezoamerika történelméről, majd Mexikó jelenlegi állapotáról tanultunk, a Spanish Intermediate, valamint a Morphology, amin építészeti megoldások és víziók digitális megvalósításáról, megmodellezéséről 3D szoftverben tanultunk. Összességében az UDEM egyetemi oktatásáról azt tudom elmondani, hogy nagyon különbözik a magyar oktatásmódszertantól, hiszen itt az órák többsége kiscsoportos, többnyire két hetente kell valamilyen kisebb feladatot benyújtani, félévenként 3 partial exam van, ami lehet dolgozat szerű számonkérés vagy időigényesebb beadandó feladat is. Mindamellett, hogy a megfeleléshez minimális követelmény a félév során a pontok legalább 70%-ának megszerzése volt, nem mondanám nehezen teljesíthetőnek ezeket a kurzusokat, hiszen mind a beadandó feladatok gyorsan és

egyszerűen elkészíthetők, mind a számonkérések igen könnyűek. Az UDEM egyik leghíresebb épületéről készítettem egy rövid építészeti video beszámolót, amit [itt lehet megtekinteni](#).

Az egyetemi élet az órákon kívül is nagyon izgalmas: heti rendszerességgel rendez az UDEM valamilyen koncertet vagy más rendezvényt a kampuszon, továbbá az egyetemen aktív a színház, a sport csoportok és sok más hallgatói csoport is. A külföldi diákok fogadásáért felelő I-Link csoport is néhány hetente szervezett számunkra bulikat, ahol megismerhettük a többi cserediákot és a helyi egyetemi hallgatókat is, az egyetlen hátrány, hogy ezek a bulik kissé drágák voltak. Ez a csoport szervezett kirándulásokat is, amelyek közül a kedvencem a Matecanes vízi túra volt, ahol elutaztunk a hegyekbe egészen a dzsungel mélyére, ahol egy folyót követve és úszva benne túráztunk le a torkolatig, ahol út közben többször több tíz méter magas szikla szirtekről kellett lemászni rappeling szett segítségével, valamint leugrani a folyó vizébe.

Az egyetemi bulikon sok helyi diákot is megismertem, akik a legközelebbi kinti kapcsolataimmá váltak, szinte minden hétvégén csináltunk valamit, sokszor túráztunk, voltunk bowlingozni, kipróbáltuk a kaszinót, a sportközpontba jártunk, és számtalan házibuliba mentünk közösen. Rendkívüli baráti kapcsolatokat építettem kint, akikkel hamarosan újra találkozni fogok, hiszen sokan jönnek Európába cserediáknak, többen Spanyolországba, valamint Szlovákiába, úgyhogy szívesen látom majd őket és mutatom meg nekik Budapestet is.

A szemeszter végeztével rengeteget utaztam Mexikón belül: voltam Puerto Escondido-ban (amiről szintén készítettem úti filmeket: [1.rész](#), [2.rész](#)) ahol szörförát vettem, utána a Dia de los Muertos, azaz a halottak napja ünneplését néztem meg Oaxaca de Juarezben (erről szintén készül egy videó), ami Mexikó egyik leghagyományőrzőbb települése. Ezt követően a kiutazott hozzám a barátnőm és körbe hátizsákkoltuk a Yucatán félszigetet. A tulumról egy [videót is készítettem](#). Végül a haza induló repülőútam előtti két hétben elhatároztam, hogy a dél-mexikói Chiapas megyéből indulva végig buszozok közel 3000 km-t, ami útnak a végén Cancúnba érek, ahonnan haza indulok. Az út nagy részét közösen tettük meg Füleki Mártonnal, és számtalan élménnyel gazdagodtunk: ókori romokat, természeti csodákat néztünk meg. Minden szerencsésen ment, így időre megérkeztem a haza induláshoz.

Mexikó egy nagyon szerethető, tőlünk rendkívül távol álló, hihetetlenül érdekes kultúra. Örülök neki, hogy ebben a félévben megtapasztalhattam, hogy milyen cserediáknak lenni ebben az elképesztő országban, hogy barátságokat alakíthattam ki és hogy lehetőségem nyílt beutazni az ország legszebb részeit.

Összes Mexikói videóm: [Link](#)

Teljes fotógaléria: [Link](#)

Instagram: [@adampalvolgyi](#)

Néhány további fotó

Mi, Magyarok Mexikóban:

Az Universidad de Monterrey:

